

Jože Albreht

(1930–2013)

Junija 2013 (umrl 18. 6. 2013) smo pospremili k večnemu počitku na pokopališče v Lipico Jožeta Albrehta, moža in očeta, gospodarstvenika in nekdanjega predsednika Skupščine občine Škofja Loka. Rojen je bil 20. 3. 1930, v Račevi pri Žireh. V življenju je bil vse, od navadnega delavca do direktorja. Že s šestnajstimi leti je postal delavec v železarni na Jesenicah, se izučil za zidarja v Kranju, nadaljeval na tehnični srednji šoli v Ljubljani in ostal skoraj celo življenje gradbinec. Leta 1957 je prevzel direktorstvo Remonta v Gorenji vasi, v letih 1966 do 1986 je bil direktor uspešnega SGP Tehnik v Škofji Loki in nato štiri leta, do leta 1990, predsednik Skupščine občine Škofja Loka.

Jože Albreht

Po upokojitvi (1990) se je volontersko, a zelo uspešno vrnil k svojemu osnovnemu poklicu – gradbeništvu. V trojki z Ivanom Kopicem in Milanom Marnom je kot predsednik odbora za plinifikacijo Škofje Loke odlično opravljal svojo funkcijo. Z bogatimi izkušnjami iz preteklosti je opravil nešteto finančnih in terenskih usklajevanj. Ivan Kopic in Jože Albreht sta bila posrečena vodilna človeka in dobra sodelavca, ki sta v drugi polovici 20. stoletja za tedanjo veliko Občino Škofjo Loko verjetno naredila največ koristnega. Sedanja Groharjeva hiša v Sorici, z vsemi gradbenimi obnovitvami, že sodi med njegova dela iz časa uradne upokojitve.

Širino duha vodilnega moža je pokazal na raznih področjih. Ob nastajanju novih političnih strank pred letom 1990 je dojel duh časa in šel dobrohotno nasproti tudi pomladnim strankam.

Dobil je dvojce občinskih priznanj, prvo leta 1984, še kot direktor Tehnika z več kot 600 delavci, drugo – Zlati grb Občine Škofja Loka – leta 1999, za dolgoletno

in uspešno delo za Občino Škofja Loka (povzetek utemeljitve drugega priznanja je bil objavljen v Loških razgledih 55/2008).

Albrehtov lik človeka izstopa še toliko lepše, ker je imel moč in možnost vplivati in posegati v življenje občanov tudi na neizprosni ter grob način, kot so to počeli nekateri njegovi predhodniki po 2. svetovni vojni, pa tega ni izkoriščal. Tisti, ki smo imeli možnost sodelovati z njim, smo ga doživljali tudi kot trdega pogajalca, kadar je šlo za širši interes, za katerim pa je stal dobrohoten človek. Hvaležni smo mu za bogate izkušnje, ki nam jih je nevsiljivo posredoval, za delo, ki ga je zavzeto opravljal, in ker je imel svojo in našo Občino Škofjo Loko resnično rad.